

995

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 23

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהִנֵּךְ מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְךָ לְלַמּוּד דְּף זִהַר
וּמְצַטְרֵף לְ-250,000 לִזְמַדֵּי הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָהּ מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיֵיל
אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלַמְדוֹ זִהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגָו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵהּ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזֶּהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֶל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוֹד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

המיתה, שיעור צער מה שנהנה מיצר הרע, כך יחדדנה וישחיזנה ויעבירם על האדם, ויגבה חובו, בעת פרידתו נפש מהגוף.

ג' מינין הם בסוד מיתה האחד המתים על ידי מלאך המות, שהוא שוחט בסכין פגימה אוגרת ומסוכסכת והוא נבילה, אמנם המתים בארץ ישראל הם על ידי מלאך הקדוש והטהור, על ידי סכין בדוק בחרב של הקדוש ברוך הוא, ועמי הארץ הנשחטים כבהמה

וכתב עוד ג' מינין הם בסוד מיתה, האחד המתים על ידי מלאך המות, שהוא שוחט בסכין פגימה אוגרת ומסוכסכת והוא נבילה, ואז הוא טמא אשר כל החיצונים שולטין בו, אמנם המתים בארץ ישראל הם על ידי מלאך הקדוש והטהור, על ידי סכין בדוק בחרב של הקדוש ברוך הוא, והם עמי הארץ הנשחטים כבהמה, על ידי סכין ושחיתו כשרה, כי הסכין הוא הקליפה טהורה, המפריד הנפש מהגוף על ידי מלאך הקדוש והטהור, ועל ידי צער מיתה הם מתכפרין, בסוד (דברים לב מג) וכפר אדמתו עמו, אמנם מיתתו היא על ידי מלאך כשר, שיורד ועולה ונוטל רשות, יורד ונוטל נשמה, כמו נחש אבל לא נחש ממש, וכל זה הוא בארץ ישראל מה שאין כן בחוץ לארץ מיתתם היא על ידי מלאך המות, שהוא כמו נחש ממש, ואם ירצה עם הארץ להינצל מסכין פגום, יחזיק לומדי תורה כמו שכתוב בזוהר רעיא מהימנא (פרשת צו) וזה לשונו תלמידי חכמים לית לון מדילהון מזונא, ואי עם הארץ סביל ליה בממוניה ואתנייהו גביה כפום רעותה, רצה לומר שמקבל דבריו יתקיים ביה

מלאכים, אחד' ממלאכי השרת לכתוב זכיותיו, ואחד' ממלאכי השרת לכתוב חובותיו, ואחד סופר, ואחד שממונה עמו ואומר לו קום הגיע קיצך, אמר לו עדיין לא הגיע קיצ, מיד פותח עיניו ורואה מלאך ארכו מסוף עולם ועד סופו, ומכף רגלו ועד קדקדו מלא עינים, לבושו אש כסותו אש וסכין בידו וטיפה של מרה תלויים בו, ממנה מסריח ממנה פניו מוריקות, ואינו מת עד שרואה הקדוש ברוך הוא בעצמו, שנאמר (שמות לג כ) כי לא יראני האדם וחי, בחייהם אינם רואים אבל רואים במיתתם, שנאמר (תהלים כב ל) לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה, מיד מעיד על עצמו, ועל כל מה שעשה בעולם הזה והקדוש ברוך הוא חותם, אם הוא צדיק מוסר נפשו לבעליו ומקבל המיתה בסבר פנים יפות ונדבק אל הקדושה, ואם רשע גמור הוא מקשה ערפו, ומגביר יצרו ויצאת נשמתו ממנו בחזקה, ואינו נדבק בשכינה אלא ביצר הרע, מכאן אמרו רבותינו זכרונם לברכה אפילו בשעת פטירתו של אדם רשע, יצרו מתגבר עליו, ראב"י אומר כשם שמקשה ערפו בעולם הזה, כך מקשה ערפו בעולם הבא, בשעה שעומד לדין, שנאמר (תהלים קיב י) רשע יראה וכעס, בשעת פטירתו של צדיק, מהו אומר הצדיק אבד וגו' ובשעת פטירתו של רשע, מהו אומר ובליעל כקוץ מנד, ובספר חסד לאברהם מה שנותן חשבון על עונותיו קודם מותו, הוא כי יש מיתה קלה כמשחיל נימא מחלבא, ויש קשה כגריירת קוצים מהצמר, והוא מענישו כפי מה שנדבק בעבירה, לכן נותן חשבון לפני מותו, כי שם המלאך המות כדי שיגבה החוב שלו, על פי רשות שמרשים לו מלמעלה, שיגבה כעין

נצול מהדין

עוד מענין מיתה בווהר (נשא דף קכ"ו) ז"ל: רבי אבא פתח לדוד ברכי נפשי את ה', כמה אית ליה לבר נש, לאסתכלא ולמנדע בפולחניה דמאריה וכו', תא חזי בר נש אזיל בהאי עלמא, וחשיב דדליה היא תדיר, וישתאר בגוה לדרי דרין, עד דהוא אזיל בהאי עלמא, יהבין יתיה בקולריה, רצה לומר שנעשה חולי, עד דהוא יתיב דיינין ליה בקינפון רצה לומר מקום משפט, אשתכח ליה סנגוריא, אישתזיב מן דינא, הדא הוא דכתיב (איוב לג כג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף וגו', מאן הוא סנגוריא, אילין עובדין דכשרין דקיימין עליה דבר נש, בשעתא דאצטריך ליה, ואי לא אשתכח סנגוריא, הא אתחייב מן דינא, לאסתלקא מעלמא בההוא שעתא כד איהו יתיב בקולריה דמלכא, עד דאיהו זקיף עינוהי, חמי דאתון לגביה תרין דכתבין קמיה, כל מאי דעביד בהאי עלמא, וכל מאן דאפיק מן פומא, ויהיב דינא על כולא, וכתבין קמיה, הדא הוא דכתיב (עמוס ד יג) כי הנה יצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחו וגו', והוא אודי עליהו, מאי טעמא, בגין דהאי עובדא דהוא עביד סלקא לעילא וקיימא עלייהו לאסהדא ביה, וכולהו נחתין ארשימו עלייהו קמיה, ולא מתאבדין עד שעתא דאתדן בהו בהאי עלמא וכו'. תרגום הזוהר: רַבִּי אַבְּא פְּתַח, (תהלים קג) לְדָוִד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל קְרִבֵי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁ. כִּמְהָ יֵשׁ לִּי לְאָדָם לְהִסְתַּכֵּל וּלְדַעַת בְּעִבְדוֹת רַבּוֹנוֹ וְכוּ' בְּאֵרָא, בְּן אָדָם הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְחוֹשֵׁב שֶׁשְׁלוֹ הוּא תְּמִיד וְיִשְׁאַר בְּתוֹכוֹ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם,

(תהלים לו ז) אדם ובהמה תושיע ה', יושיע ליה משוד וגזילה, יושיע ליה ממלאך המות, דלא שליט ביה ולא ישחוט ליה בסכין פגומה, דאיתמר בה (שמות כב ל) לכלב תשליכון אותו הוא ס"מ, תרגום הזוהר: וְאֵם עִם הָאֶרֶץ סוֹבֵל אוֹתוֹ בְּמִמוֹנוֹ וְנוֹהֵג בּוֹ כְּפִי רְצוֹנוֹ לְשִׁמְשׁ אוֹתוֹ וּלְהִתְנַהֵּג בְּמַצּוֹת כְּפִי רְצוֹנוֹ, יִתְקַיֵּם בּוֹ - אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'. יוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ מִשׁוֹד וּמִגְזֵלָה, יוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ מִמְּלָאךְ הַמָּוֶת שְׁלֹא יִשְׁלַט עָלָיו וְיִשְׁחַט אוֹתוֹ בְּסַכִּינָא הַפְּגוּמָה. וְכָל מִי שֶׁנִּשְׁחַט בְּסַכִּין פְּגוּמָה, הוּא נִבְּלָה, שְׁנֵאמַר בּוֹ לְכָלֵּב תִּשְׁלַכּוּן אוֹתוֹ, שֶׁהוּא סְמָא"ל. וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁל תְּלִמִיד חָכֵם נִקְרָאת שֶׁבֶת הַמְּלָכָה, נֶפֶשׁ יִתְרָה שֶׁל שֶׁבֶת, וְהַעֲנֵג שְׁלָה נִשְׁמַת חַיִּים וְרוּחַ שְׁכָלִי. וְהֵם נִשְׁמָה יִתְרָה. ע"כ.

אמנם תלמידי חכמים העוסקים בתורת ה' שהוא עץ חיים אין צריכים להמיתה על ידי שום אחד מהסכינים אלו רק על יד אסיפה והוא שהשכינה מתגלת אליו עם סיעת צדיקים שבגן עדן, והוא בעצמו נגוע על ידי שום אחד מגשמת החומר, והוא נאסף על עמיו עם השכינה, ואותה האסיפה לכבוד השם מתרת אותו, עיין שם, והם דברי רעיא מהימנא בזוהר סוף שמיני, וכתב עוד שיש ג' מלאכים הממונים על המיתה, עיין שם (עיין משפט נהר י"ח).

כמה יש לו לאדם להסתכל ולדעת בעבודת רבונו בן אדם הולך בעולם הזה וחושב ששלו הוא תמיד וישאר בתוכו לדורי דורות. עד שהוא הולך בעולם, נותנים אותו בקולר אם נמצא לו סנגור - הרי

יָדְיוֹ שְׁלֹשָׁה בְּתֵי דִינִים שְׁמַמְנִים עַל דִּין
הַקָּבֶר, וְשְׁלֹשָׁה שְׂרָבִיטֵי אֵשׁ בִּידֵיהֶם, וְדָנִים
רוּחַ וְנַפֶּשׁ כְּאַחַד. אוי על אותו הדין! אוי
על מעשיו!

בשעתא דאיהו תפיס בקולריה דמלכא,
ואתדן דינא ואירשם דלא
אשתכח סנגוריא עליה, סנטורא דמלכא
נחית וקאים קמיה לרגלוי, וחד סייפא שניא
בידיה, וזקיף בר נש עינוהו, וחמי דכתיב
דביתא מתלהטין באשא דזיוא מניה,
אדהכי חמי ליה קמיה, מלא עיינין, לבושא
דלהיט קמיה דבר נש, הכי הוא ודאי, ואי
תימא, הא כתיב (תהלים קד) עושה מלאכיו
רוחות, האיך יכול לאחזאה בארעא, מלה
דא אוקמוה, וכיון דנחית אתלבש בגופא,
למאן דאתחזי בהאי לבושא, דאתלביש
בה, ושאר בני נשא, לא חמאן ליה, כיון
דחמי ליה, אזדעזע רוחא וגופא, וליבא לא
שביק, בגין דאיהו מלכא בכל גופא ורוחא,
אזיל בכל שייפא ושייפא, ואשתאל מניה,
כבר נש דאשתאל מחבירה למיהך לאתר
אחרא, כדין הוא אמרוי, על כל מה דעביד,
ולא מהניא ליה, אלא אי אקדים אסוותא
בתשובה, עד דלא מטי האי שעתא.

בדין דחיל בר נש ובעי לאתטמרא ולא
יכיל, כיון דחמי דלא יכיל, פתח
עינוהי ואסתכל ביה בעיינין פקיחין, כדין
הוא מסר גרמיה ונפשיה, והאי שעתא הוא
עידן דדינא רבא, דבר נש אתדן ביה בהאי
עלמא, ועם כל דא רוחא אזלא ושאיט בכל
שייפין ואזדעזע בכל סטרין, וכל שייפא
ושייפא, כולהו אזדעזען כד מטו רוחא לכל
שייפא ושייפא, ואשתאל מיניה נפיק ונפיל
זיעה על ההוא שייפא, ורוחא אסתלק
מיניה, ומיד מת ההוא שייפא, וכן בכולהו,
המשוך בעלון הבא

נוחנים אותו בקולר. עד שהוא יושב, דנים
אותו במושב הדינים עם שאר בני הדין. אם
נמצא לו סנגור - הרי נצול מהדין. זהו
שכתוב (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ
אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו ויחננו
ויאמר וגו'. מי הוא הסנגור? אלה מעשים
כשרים שעומדים על האדם בשעה
שמצטרך להם. ואם לא ימצא עליו סנגור -
הרי התחייב מהדין להסתלק מהעולם.
באותה שעה כששוכב בקולר המלך, עד
שמרים עיניו, רואה שבאים אליו שנים
שכותבים לפניו כל מה שעשה בעולם הזה,
וכל מה שהוציא מפיו, ונותן דין (חשבון)
על הכל וכותבים לפניו. זהו שכתוב (עמוס
ד) כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד
לאדם מה שחו וגו'. והוא מודה עליהם. מה
הטעם? משום שאותו מעשה שעשה, עולה
ועומד עליו להעיד בו, ועומדים להעיד
עליו, וכלם יורדים ונרשמים לפניו
ועומדים לפניו, ולא עוברים ממנו עד שעה
שנדון בהם באותו עולם. בא ראה, כל
אותם דברים שעשה בן אדם בעולם הזה,
כלם זמינים ועומדים להעיד בו, ולא נאבדו
ממנו. ובשעה שמוציאים אותו לקבר, כלם
מזדמנים והולכים לפניו. ושלשה כרוזים
מכריזים, אחד לפניו, ואחד מימינו, ואחד
משמאלו, ואומרים: זה פלוני שמרד
ברבנו, מרד למעלה, מרד למטה, מרד
בתורה, מרד במצוותיו. ראו מעשיו! ראו
דבריו! טוב לו שלא נברא! עד שמגיע
לקבר, כל המתים ורוזים עליו ממקומם
ואומרים: אוי אוי שזה נקבר בתוכנו!
מעשיו ודבריו מקדימים ונכנסים לקבר,
ועומדים על אותו גוף, ורוחו הולכת ושטה
ומתאבלת על הגוף. כיון שהאדם נטמן
בבית הקברות, דומ"ה מקדים ויוצא תחת